

موانع بکارگیری درمان های طب مکمل در بالین و راهکارهای ارائه شده توسط پرستاران

شهلا خسروان^۱، محبوبه اسماعیلی (ارائه دهنده مقاله)^۲

۱. PhD آموزش پرستاری، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گناباد
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی گناباد

زمینه و هدف:

امروزه درمان های طب مکمل نقش مهمی را در نظام های مراقبت سلامت در دنیا ایفا می کنند. پرستاران به عنوان اعضای کلیدی تیم درمان با چالش های جدی جهت ادغام این درمان ها به مراقبت های روتین مواجه هستند. هدف: این مطالعه با هدف تعیین موانع موجود در بکارگیری درمان های طب مکمل در بالین و راهکارهای ارائه شده توسط پرستاران انجام شد.

مواد و روش ها:

این مطالعه توصیفی بر روی ۱۰۰ نفر از پرستاران شاغل در بیمارستان های بیرجند در سال ۱۳۹۳ انجام شد. ابزار گردآوری داده ها یک پرسشنامه محقق ساخته بود که شامل ۴ بخش (مشخصات دموگرافیک پرستاران، وضعیت کنونی کاربرد درمان های مکمل در بالین، سوالات مربوط به موانع اجرایی درمان های مکمل و راهکارهای پیشنهادی پرستاران) بوده و با مقیاس لیکرت ۴ درجه ای سنجیده شد. روایی محتوا توسط چند تن از اساتید دانشکده پرستاری و پایایی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۸۵ تعیین شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آمارهای توصیفی انجام گرفت.

یافته ها:

۸۵٪ پرستاران از درمان های مکمل در بالین استفاده نمی کردند. مهم ترین مشکلات ذکر شده توسط پرستاران نبود دستورالعمل های مشخص (۸۹٪)، روتین محوری (۸۸٪)، عدم برگزاری کارگاه های آموزشی (۸۷٪) و حمایت ناکافی پزشکان و مدیران (۸۷٪) بود. از مهم ترین راهکارهای ذکر شده می توان به تدوین دستورالعمل های مشخص جهت اجرای درمان های مکمل در بالین، برگزاری کارگاه های آموزشی برای پرستاران و حمایت پزشکان و مدیران اشاره کرد.

نتیجه گیری:

نتایج این پژوهش نشان داد که شاخص ترین راهکار ذکر شده توسط پرستاران، تدوین دستورالعمل های مشخص جهت اجرای درمان های مکمل می باشد. لذا به مدیران و برنامه ریزان پیشنهاد می شود این راهکار را جزء اولویت های کاری خود قرار دهند.

واژه های کلیدی:

طب مکمل، پرستاری، بیمارستان های بیرجند